

JACHTWERF RIK HOMAN

WERFNIEUWS 47 Voorjaar 2010

Ineens is het voorjaar; temperatuur morgen oplopend tot 19 graden? Dat is voor het eerst dit jaar, geen wonder ook want vanaf eind december tot begin maart lag er ijs in de haven.

Sloep in het ijs vastgevroren met veel sneeuw op dek

Maar nu begint de lente goed en dus werk aan de Pagan. Afgelopen zomer zag ik aan bakboord een losse bladder verf, maar na wat peuteren was het een gat waar je een vinger door kon steken. We lagen toen in Willemstad en zouden die dag met een wedstrijd meedoen. Gelukkig was er een doe-het-zelf winkel waar ik breed plakband kon kopen en over het gat kon plakken. Daarna een gaatje erin en wat constructie lijm erin gespoten. Die lijm gaat schuimen en maakte zo het gat weer "zeewaardig" Maar ja, nu moet toch een betere reparatie volgen. Eerst met een krabber de losse verf weghalen. Met de losse verf kwam over 3 meter veel rot hout tevoorschijn; nota bene in een gang die ik met zwager Cees al eens had vervangen in 1969. We kochten toen een grote plank Carolina pine, die we samen op zijn motor bij de boot brachten. Zonder helm, dat hoefde toen nog niet en er stond windkracht 10; we zeilden over de weg. Maar achteraf was dat dus geen goede houtsoort, want het lariks, waarvan de sloep is gebouwd, blijft veel beter. Maar ja, om die plank er nu weer helemaal uit te halen was me toch

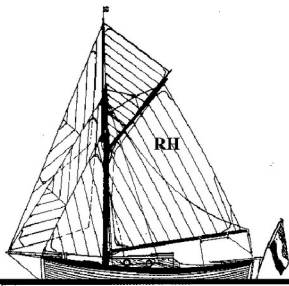
teveel werk; dus ben ik nu een paar kleine stukjes aan het inzetten met veel epoxy!

Na de zomertocht, die ik in het vorige werfnieuws uitgebreid heb beschreven,, ben ik met Edith eind september naar Engeland gegaan om te zeilen met de Otter, de Cornish Crabber die in Heybridge Basin voor ons klaar ligt. Vanuit West Mersey was een wedstrijd voor smacks en klassieke schepen naar Maldon; de start 's-Morgens om 7 uur.

De start van de "Maldon Town Regatta" De Hardy (een "gentlemens yacht" van 16 m) tussen kleinere klassiekers.

Weinig wind, dus het gaffeltopzeil kon er bij. Ik vroeg aan Edith om een flinke ruk aan de topzeilval te geven want die zat klem, maar ik vergat het andere eind goed vast te houden en opeens lag de val aan dek. Hierdoor kon het topzeil niet gehesen worden en konden we niet goed meekomen. Toen we uiteindelijk helemaal achterop lagen, besloten we om de motor te starten en in elk geval mooie foto's te maken. De wind viel bijna helemaal weg, maar de sterke vloedstroom zorgde voor veel verrassingen. Veel boten konden niet meer om een boei komen en moesten ankeren en wachten op wind. De boten die al om de boei waren gekomen werden door de sterke vloedstroom meegenomen, maar moesten soms in een heel andere richting sturen om de volgende boei te kunnen ronden. Hier blijkt wel het zeemanschap; vooral bij de smacks, waarvan er veel geneens een motor hebben.

JACHTWERF RIK HOMAN

Reflectie van de zeilen op het windstille water.

Tenslotte verzeeilde iedereen toch in Maldon, waar een groot feest op de kade was.

Domino in Maldon; te snel naar de pub gegaan (het gebeurt bij anderen gelukkig ook!)

Alle boten tegen de kade afgemeerd en de bemanning aan het bier; even niet opletten en als domino stenen vielen ze om want alles valt daar droog en dan moet je een lijn van de mast naar de kade leggen om overeind te blijven. Ik geloof dat de schade uiteindelijk wel

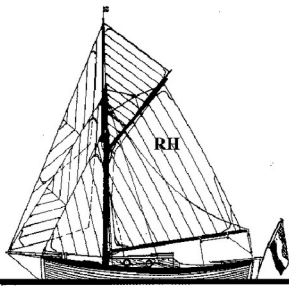
meeviel. De topzeilval kon ik later weer inscheren door langs een grote smack te gaan liggen met weeflijnen in het want en de mast van de Otter daar helemaal naar toe te trekken met de klauwval. Inscheren is dan een fluitje van een cent; anders had ik de mast helmaal moeten strijken.

In het vorige nummer van het werfnieuws meldde ik dat we half oktober de Reeuwijk Raid zouden houden; een wedstrijd voor boten die uitsluitend geroeid of gezeild kunnen worden. Zaterdagochtend kwamen al diverse boten op de trailer aan en die werden hier te water gelaten. Uiteindelijk deden 14 boten mee, een hele vloot. Het eerste gedeelte van de wedstrijd was op Elfhoeven met finish bij de brug in de Kossendijk. Daarna allemaal door de brug, maar in omgekeerde volgorde van aankomst, dus een soort handycap. Er stond een flinke wind en het viel vooral voor de Pagan niet mee om tegen de wind in door de smalle doorgangen te komen. Met Edith aan de riem en ik met de vaarboom lukte het net! Bij de finish had ik bedacht dat alle boten achteruit zeilend door de finishlijn moesten gaan.

Fons boent het onderwaterschip schoon. Hier werken de zijstutten goed (niet meer aan het borglijntje komen zoals ik de vorige avond deed)

Sommige boten doen dat heel makkelijk, maar een paar boten waren daar wel een kwartiertje zoet mee. Bij de Pagan is het ook heel moeilijk, maar het lukte toch door gebruik te maken van het anker dat we net lieten krabben en zo de kop in de wind konden houden. Na de wedstrijd een gezellige borrel op de steiger en later een captains dinner met muziek in de werkplaats. Een goede afsluiting van het vaarseizoen! Dit jaar weer; voor de 7^e keer, op 9 en 10 oktober. Wilt u ook meedoen? Vraag of ik u op de lijst zet.

JACHTWERF RIK HOMAN

Eliane maakt een aquarel op Osea island

Maar voor ons was het vaarseizoen toen nog niet afgelopen, eerst alle boten naar binnen, dan ben ik vrij! Begin december ben ik naar Engeland geweest; nu met Eliane en Fons. Heel anders nu; bijna geen boten op het water, koud en harde wind, maar afnemend. We kunnen daar alleen maar uitvaren met hoogwater en daglicht, dus als je die kans laat schieten dan kan het pas weer 25 uur later. Twee reven erin en varen; met de eb mee de Blackwater af. Geen probleem want we konden langs de hoge wal varen.

In de kajuit maakt Eliane de aquarel af.

Nu is het daar om 16 u al pikkedonker en de wind nam toch nog wat toe. West Mersey ligt aan de lage kant met veel golven en waar we precies naar toe moesten was niet meer te zien.

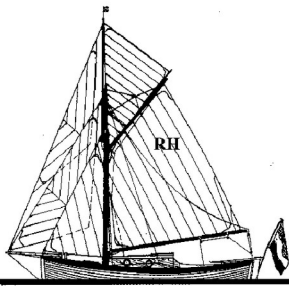

En hier de “artist impression” van de Otter bij Osea

Voorzichtigheidshalve streken we het grootzeil en alleen op de fok, voor de wind op de “Besomfleet” af, een heel ondiep geultje. Angstaanjagend in het donker, met windkracht 7, steeds hogere golven zo op lagerwal af te varen. Fons vond het niks en wilde een kompaskoers, maar met de stroom dwarsop is dat bijna niet uit te rekenen. Het is een geultje zonder bakens, maar er ligt ergens een groen balletje, waar we naar zochten.

Met hulp van de GPS voeren we daar opeens vlak langs; een hele opluchting. Het aanleggen aan de steiger was niet makkelijk; ik wilde natuurlijk met de kop in de wind liggen, anders waait de wind zo de kajuit in, maar dat betekende voor stroom aanleggen. Dat lukte niet in een keer, maar toen we dan uiteindelijk vast lagen en in de warme kajuit een borrel dronken, smaakte die dan ook extra lekker. De volgende dagen prima weer; koud, maar zon. Zonder succes gevist, maar wel oesters opgedregd met een “drudge” die je zeilend achter de boot aansleept. Veel zeesterren, krabben, maar toch ook een paar oesters. We lieten ons voor de nacht droogvallen bij Goldhanger. Met stutten de boot overeind gehouden, maar toen ik wat wilde bijstellen aan de bakboord stut, vielen toch om. Eliane en Fons zaten binnen net een glas wijn te drinken en waren “not amused”. Maar omvallen met de Otter is niet zo’n probleem; die kan er beter tegen dan de Pagan! En de slagzij is ook veel minder

Dan maar naar de pub gewandeld; The Checkers Inn, met, jawel een groot open haardvuur. Terug nog wat oesters gevonden; ze liggen hier voor het oprapen

JACHTWERF RIK HOMAN

De Besomfleet bij West Mersey met laagwater.

Slapen ging wat moeilijk onder 35 graden, maar als je moe genoeg bent dan slaap je toch wel. De volgende dag weer volop zon, maar koud. We lieten de boot droogvallen op Osea island, een prachtig plekje met hard zand en ook weer oesters. Het onderwaterschip schoongeborsteld en Eliane maakte een prachtige aquarel. Laat in de middag weer vlot en door de sluis in Heybridge; opruimen en de volgende morgen vroeg weer op de ferry van Harwich naar Hoek van Holland.

Eind februari nog een keer met Edith geweest, maar we troffen het niet met het weer; regen, sneeuw en zelfs ijs op het water. We wilden toch door de sluis, maar toen we daar invoeren kwam er rook uit het motorluik. Ik dacht nog: dat los ik na de sluis wel op; eerst schutten. Maar de sluis draaide uiteindelijk niet en dat was maar goed ook want het bleek dat de uitlaatbocht aan de motor helemaal doorgeroest was. Niet zomaar even te repareren onder het zeilen! Gelukkig kon ik dat onderdeel in Brightlingsea kopen. Het weer bleef slecht de volgende paar dagen dus we waren tevreden met ons plekje aan de kade en met het kachelkje dat de boot warm en droog kon stoken.

Op de werf hebben we een cursus zeilen maken georganiseerd: een bevriende zeilmaker gaf aan een klein groepje vrienden de geheimen van het vak door; we werden zo enthousiast hierdoor dat we de winkel wat veranderd hebben en we hebben een goede naaimachine geïnstalleerd. We kunnen nu dus ook kleine reparaties uitvoeren, en we hebben ook een nieuwe fok voor de Otter gemaakt. We zijn heel benieuwd hoe die zeilt!

Gelukkig hebben we deze winter weer kunnen schaatsen. Vlak na nieuwjaar begonnen we voorzichtig op kleine sloten, maar al snel lokte de grote plassen met prachtig ijs. Wel dun maar ik neem altijd een pikhaak mee met een eind touw eraan; die kan je dan

naar een drenkeling toeschuiven over het ijs (met de knop vaar voren) of je kan er zelf mee uit een wak komen (met de haak) Verder kan je er onder het schaatsen de stok op het ijs stampen en dan kan je goed beoordelen of het ijs dik genoeg is.

Schaatsen op de Gouwee: Eliane loopt door het water over een scheur bij Volendam.

Het was maar goed dat we zo vroeg op het ijs stonden, want een paar dagen later viel er veel sneeuw en dan ga je niet meer zo hard.

Na een paar dooiperiodes kon het eind februari toch weer; we zijn toen ook naar de Gouwee geweest. Op de radio en in de kranten was gewaarschuwd voor gevaarlijk ijs en toen we met de auto boven Amsterdam kwamen werden we door middel van grote matrixborden (4x) gewaarschuwd om vooral niet het ijs op te gaan; wat een onzin; mooi dik ijs, wel wat sneeuw en wel duizend schaatsers en wel 50 ijszeilboten. Van Monnikendam naar Marken en Volendam Wel was er voor Volendam een scheur van 30 cm, met zwart, woelig water eronder, maar met een plank kon je daar wel overheen komen.

Ik ga ervan uit dat u uw boot op dezelfde manier wilt stallen als vorig jaar. Als u niet wilt stallen, wilt u dat zo spoedig mogelijk een telefoontje geven, dan kan ik misschien nog iemand anders een plek in de haven geven. Als u de bijgevoegde rekening vóór 10 april betaalt, dan is uw plek gereserveerd. Ik wens u een goed vaarseizoen 2010

Rik Homan.